Clarissimo, Excellentissimoque Viro

D. ABRAHAMO MUNTINGH

M. D. & Botanices Professori,

Sæculi sui & Patriæ nostræ genuino Varroni,
quin imo
Romano majori,

Horti-culturam scriptis illustranti.

EFfluxisse tuos puro sine lumine Soles
Ascra vides! omnis, nox fuit, acta dies,
Spectasti exiguam per nubila plurima lucem,
Astra nec in tenebras spargere Graia jubar.
Seclorum pulsâ radiat caligine Phœbus,
Spargit Hyperboreo clarior axe faces:
Non Oriens nostro dedit incunabula Phœbo,
Grunica cunarum gloria terra fuit:
Luce serenanti loca prisca, recentia Vatum,
Igne velut laudum fervidiore calet.
MUNTINGI quando mens exspatiatur in hortum,
Avolat ipsa foras, & peregrina domi est.
Fit levis, & levior volucrum pernicibus alis
Complexum terræ fulminis instar obit.
Lustrat in Europâ campos obtutibus Afros,
Africa ceu patrium visa placere solum.
Herbida detegitur tellus detecta Columbo,
Non illi, ast nobis India promit opes.
Apparens viridi Gangetica terra paratu
In Frisiis Asiæ Florea regna stupet.
Hortensi totus sese explicat orbis in orbe,
Cuncta micant uno climata fulta toro.

Ad-

Advena cerne oculis ſpectator quicquid ubique eſt!
Quicquid Eos, Boreas, Africus, Auſter alunt.
Et natura ſolo dignoscitur omnis in uno,
Divitias hortus totius unus habet.
Diſtantes coëunt ſtirpis diſcrimine fructus,
Graminaque oppoſitis diſſociata polis;
Nusquam ſuccrescunt tales in præmia lauri,
Palmaque Olympiacis comptior ulla rotis,
Nusquam ulmi & myrti, nusquam cum vite racemi
Thyrſigero in feſtis tam placuere Deo.
Indica odoriferis interſita balſama plantis
Effluvijs nusquam nobiliora tument,
Radices, bulbi, caules, caliceſque, ſtriæque,
Artis inexhauſtæ munere cuncta vigent:
Flora redintegrat ſemper ſpectacula pompæ,
Præcipites donis non ſinit ire dies.
Illius ornatus nunquam diſcriminat annum,
Bruma *vigens Ver eſt, canaque floret Hyems.*
Ornentur florum calathis, folijsque penates!
Hyblæis rubeant atria ſparſa roſis!
Fercula menſarum lethi fomenta, calixque,
Et victus ratio dant alimenta neci,
Omnibus exoritur medicina ſalubrior ægris,
Afflictisque ſalus ſucus & herba patent.
Unius é chartis Medicæ ſecreta Minervæ
Aſpexere diem, quæ latuere prius.
Integra Romanæ legitur ſapientia famæ,
Et tota hic Graiæ bibliotheca ſcholæ.
Dextera ſi vitam Theophraſto fata novarent,
Hoc mallet calamo ſcribere, & ore loqui.
Romanusque Cato tali ſapuiſſet alumno,
Damnaſſet culti ruris amator opus.
Hunc clarum ut ſtudij columen Columella ſalutat,
Geſtit apud Parcas fundere mella colo.

Pin-

Pinguibus ipſe Macer redimitus vivit in oris,
Se lateri ſocians, Hoc cupit ire minor.
Grandiloqui eruitur ſcriptis mens alta Maronis,
Agnoſcitque intus Pallada Palladius:
Ingenij vincit metas induſtria ſollers
Sive tuas Varro, ſive Colere tuas.
Æternâ cedro dignas & marmore chartas
Authorum horticolis tanta caterva ſonat.
Exhauſere labor vires, ſudorque diurnus
Et multa ad Phœbes nox vigilata faces.
Non caret eventu vigil experientia, finem
Quem ſtatuit, rarò non habet illa ſuum.
Succeſſusque novos partis ſucceſſibus addit,
Queîs monſtrat vulgi ſe ſuperare fidem
Non cathedra illuſtrat talem, magis ille cathedram,
Exornat Spartam, non data Sparta Virum.
Filius eſt magni rediviva Parentis imago,
Cui plaga nulla dedit, neve datura parem.
Hinc MUNTINGIADUM decus experientia victrix,
Quam celebrat naſcens occiduusque dies.
In Nato ſupereſt, & adhuc à funere vivit,
Mortuus haud mortis victima laude jacet.
Hoc Groninga novo Te major Apolline gaude!
Ille Tibi, qualem ſpes tua poſcet, erit.
Siccine MUNTINGI calamum mentemque diſertus
Inclyta per Veterum tot monumenta rapis?
Numina Pierides Phœbusque domeſtica, ſemper
Per Te, tot priscis culta, colentur avis.
Quis ſis nunc monſtras: aſſurge in vota Parentum!
Majorum titulis trita, terenda via eſt:
Hos quoque Victor ova: vinci lætantur, & una eſt
Vincere victores laude, corona domûs.

J. ALOYSIUS BUCHORST.

Op